

Турцитѣ направиха послѣднѣо днесъ усилие за да прѣвзематъ стоманената батарея но пакъ напраздно. Защитниците не дремяха. Тѣ и този пѣтъ срѣщнаха, макаръ и чаканитѣ, но не желании гости, както слѣдва. Турцитѣ и този пѣтъ бѣха отблъснати и отстъпиха въ пѣленъ безпорядѣкъ, като оставиха подъ самитѣ ни окопи своитѣ убити и ранени. Прѣзъ този день турцитѣ атакуваха почти цѣлата ни шипченска позиция (само на лѣвия ни флангъ водяха усилена стрѣлба, а особено, жестоки и усиленни бѣха атакитѣ на стоманената батарея и върха св. Никола). Тия атаки струваха на турцитѣ повече отъ 5000 войници.

Слѣдъ послѣдната нощна атака, опѣлченцитѣ се разшаваха по позицията, разбира се, не всички. Въ стрѣлковитѣ окопи опѣлченцитѣ си оставаха въ пѣлна готовность да посрѣщнатъ турцитѣ. Въ резерва, — една часть остана на мѣстото си въ пѣлна готовность да поддържи, въ случай на нужда, стрѣлковата верига, а отъ другата — едни отидоха за вода, разбира се подъ команда, други сѣднаха да вечерятъ, а трети се заловиха за работа по окопитѣ. Шансовъ инструментъ, обаче, отъ дружината не донесоха. Азъ отидохъ въ веригата и поставихъ прѣдъ стрѣлковитѣ окопи и то не далеко отъ тѣхъ, на 15—20 крачки, секретни. Впрочемъ, по-далеко не можахъ да се поставятъ, защото неприятеля бѣше толкова близо, щото се чуваше говореннето му. При всичко, че въ ротата имаше още патрони, азъ изпратихъ отъ всѣки взводъ по двама души да донесатъ още, тѣй като се прѣдполагаше, че утрѣ тѣ ще потребватъ. Денемъ же да се испроваждатъ войници за патрони, би значило да се испращатъ на върна смъртъ, тѣй като засѣдналиятъ въ бранището, подъ ложементитѣ на 4-а дружина, турски стрѣлци, откриваха по отдѣлни хора стрѣлба съ залпове, толкова повече, че на лѣво-фланговия участѣкъ нѣмаше една педа мѣсто, което да не бѣше поражаемо отъ казанитѣ стрѣлби, безъ да се смѣтатъ ония куршуми, които идяха отъ къмъ югъ, испращани по стоманената батарея и върхътъ св. Никола.

Прѣвъзрочния пунктъ, за подавание първа помощъ на раненитѣ войници, се намираше въ казармата — на шосето, кждѣто се изпращаха тежко раненитѣ, а легко раненитѣ или съвсѣмъ оставаха въ ротитѣ си, или пѣкъ оставаха до вечерята, тѣй като денемъ можахъ на всѣка крачка да бждатъ убити. Мнозина отъ раненитѣ се връщаха отъ прѣвъзрочния пунктъ въ ротитѣ си.